No. 848. 1850.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau der COURANT.

WOENSDAG, 30 JANUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 29 Januarij.

Het is een leerzaam schouwspel aan te zien in welke kromme en sluwe bogten de behoudende partij zich wringt, om het thans bestaande ministerie aan te vallen. De *Nederlander* van heden levert daarvan eenige voorbeelden, die al te curieus zijn, om ze ten minste niet aan te stippen.

De benoeming der burgemeesters ten platten lande opende dit jaar een ruim veld aan den minister van binnenlandsche zaken, ja, maar werd daarmede naar hartelust omgesprongen? Dat is de beschuldiging zoo als die in vorige gemeenheid wordt ten berde gebragt. Waarop rust zij? Op twee feiten: 1°. dat de notarissen, op weinige uitzonderingen na, geen burgemeesters zijn gebleven. 2°. Dat de gemeenten, die geen 700 inwoners tellen, geen eigen burgemeester hebben behouden.

Het behoudend ministerie heeft gedurende jaren den spot gedreven met de wet, die stellig verbiedt dat een notaris burgemeester zij. De tegenwoordige minister van Binnenlandsche Zaken heeft begrepen dat er eindelijk een einde moet worden gemaakt aan de zoo openlijke en schandelijke schending der wet, die, zoo zij niet geëerbiedigd wordt door de openbare magt, en alleen dient tot laste van de bevolking, vroeg of laat gevaar loopen moet van bij haar in minachting te komen. Indien toch wij, die met magt bekleed zijn, de wet niet eerbiedigen; hoe wil men dan dien eerbied van het volk vorderen? De heer Thorbecke heeft dus wel gedaan met het ingeslopen en volstandig gehandhaafd misbruik te doen verdwijnen. De behoudende partij moge het den minister euvel duiden, dat hij zonder aanzien van personen ten deze regt door zee is gegaan; de natie zal het hem dank weten, en zal daarin eene reden te meer vinden, om aan het ministerie zijn vertrouwen te blijven schenken, omdat zij de overtuiging erlangt, dat de huidige ministers bij de uitvoering der wet niet hunne grillen, maar de bepalingen der wet getrouw trachten na te leven, en niet naar gunst, maar naar billijkheid regeren zullen. De behoudende partij moge het beproeven den minister te verwijten, dat hij in de weinige gemaakte uitzonderingen alleen zijn eigenbelang heeft gevolgd; ieder weet dat zulks eene onwaarheid is. Als hij zich aan de taak, om zich menigen vijand te maken, had willen onttrekken, dan had hij de zaken gelaten, gelijk zij waren, dat is: de notarissen als burgermeesters behouden; gelijk de vrienden van den *Nederlander* met verkrachting der wet deden, toen het roer van den Staat in hunne handen was. Maar de minister heeft liever de wet opgevolgd, dan zich ten spijt der wet vrienden willen maken. Hem zij daarvoor hulde gebragt. Maar als de minister niet geschroomd heeft zich vijanden te maken, met de wet uit te voeren, dan heeft men niet het regt, hem om eenige uitzonderingen onder de verdenking te brengen, als of hij slechts zijne vrienden had gespaard. Indien de *Nederlander* zich in staat acht onder de uitzonderingen vrienden van het ministerie te noemen, wij zijn bij magte daaronder behoudsmannen aan te wijzen.

Zoo iemand regt heeft den minister eenig verwijt te doen, dan zijn wij het; omdat hij bijna overal in Katholijke gemeenten Protestantsche burgemeesters heeft behouden, zelfs daar waar zij om bijzondere, aan hunne geloofsbelijdenis vreemde redenen, bij de bevolking weinig of niet geacht, en alzoo niet zeer in staat zijn om een heilzamen invloed uit te oefenen. Eene stem uit Nijmegen heeft zich daarover in *de Tijd* zeer beklaagd, en wij achten het uit dien hoofde onnoodig daarop verder aan te dringen.

Wij vinden het overigens zeer natuurlijk dat de behoudsmannen zich verklaren tegen de vereeniging van verscheidene gemeenten. Het is eene bezuiniging, en dat zij niet in het systeem van bezuiniging vallen heeft hunne regering bewezen, daar zij gedurende jaren en jaren, schoon zij bezuiniging beloofde, geen de minste blijk daarvan heeft gegeven. Het is even natuurlijk, dat zij de maatregelen tot bezuiniging, die altijd hatelijk zijn voor hen, die ze treffen, tracht te misbruiken, om daardoor vijanden tegen de regering te werven. De behoudende partij bij ons te land zal nooit eene eerlijke oppositie maken, dat is, met eerbiediging van de beginselen, die het gezag handhaven. Zij zoekt magt, meer niet; en daarom hebben wij haar niet ten onregte revolutionaire partij genoemd, dewijl zij tot bereiking van dat doel geene keus der middelen weet te maken, maar gelijk de revolutionaire partij in Europa, alles tot wapen aangrijpt, wat onder haar bereik ligt.

Als men daarvan een vernieuwd bewijs wil, dan kan men het vinden in een ingezonden stuk in hetzelfde blad, door de redactie met aanbeveling overgenomen en als artikel *de fond* geplaatst, waarin het der regering tot een verwijt wordt gemaakt, dat zij door de verdaging der zitting, den handel groote schade toebrengt. Waarom? Omdat er *periculum in mora* is in de aanneming van de scheepvaartwetten. 't Is bespottelijk, en men moet al zeer weinig eerbied hebben voor zijne lezers, om zoo iets te durven schrijven en aanbevelen. Maar genomen eens, dat het belang des handels hier van een 14tal dagen kon afhangen; dan vragen wij hoe de behoudende partij zich regtvaardigen kan, dat zij niet 14 dagen of eene maand heeft gebezigd, om nuttige wetten voor te bereiden; maar jaren en jaren heeft te loor laten gaan in de verwaarloozing van alle dierbaarste belangen van het vaderland? Dat de *Nederlander* daarop antwoorde, en dan eerst zal hij regt hebben, om zich te beklagen over de verdaging der zitting, die ook wij betreuren, maar niet laken, omdat zij, gelijk ieder weet, het gevolg is van eene ongesteldheid van den minister van binnenlandsche zaken.

De Discussie over het Onderwijs in Frankrijk beoordeeld door de *Times*.

De *Times* van den 21 Jan. bevat eene waardering van de onderwijs-kwestie in Frankrijk, welke de aandacht van ieder ernstig lezer ten volle verdient:

»Er is misschien op aarde, zegt dit blad, geen land dat even als Frankrijk vrije instellingen geniet, waar eene kwestie van dien aard had kunnen oprijzen. Doch de toestand van het onderwijs in Frankrijk en de taal der zoogenaamde liberalen vertoonen in den hoogsten graad de despotieke strekkingen waarvan wij onlangs gesproken hebben. Ziedaar een land, waar de wet aan geen enkel opvoedingsgesticht veroorlooft om de graden toe te kennen, die aan de meeste der vrije beroepen noodig zijn, anders dan onder het onmiddelijk op- en toezigt van den Staat. Met andere woorden, het gouvernement bezit het monopolie van het onderwijs voor alle klassen der maatschappij, en dat monopolie is gehandhaafd door de kampvechters der Universiteit, alleenlijk om de geestelijkheid te beletten van in de opvoeding des volks dat aandeel te verwerven, hetwelk het vertrouwen van een gedeelte der natie bereid zou zijn haar te verleenen. De geestelijkheid vraagt volstrekt maar een ding, het regt namelijk van gestichten te openen volgens haar eigen stelsel, die bezocht zullen worden door vrijwillige kweekelingen, welke even als de anderen aan hetzelfde openbare examen zullen onderworpen zijn. En ziedaar evenwel de geringe concessie welke mannen, die zich hoofden der volkspartij noemen, haar betwisten. Barthelemy St. Hilaire en Victor Hugo hebben zich niet geschaamd een beroep te doen op alle toomelooze hartstogten der revolutionnaire factie, om dien hatelijken en afschuwelijken vorm van despotismus te handhaven, die aan eenen vader het regt weigert om zijn kind op te kweeken gelijk het hem behaagt, ten einde een stelsel door te zetten, dat te oordeelen naar deszelfs vruchten, verantwoordelijk is voor de dwaasheden en de misdaden, waarmede het oppervlakkig, oproerig en bedorven geslacht van onze dagen bezoedeld is. Ten einde nu die slavernij vollediger te maken, ten einde zelfs het kleinste luchtgaatje voor het licht des Hemels te sluiten, ten einde het verstand van het opkomend geslacht in de kerkers dier wereldlijke inquisitie op te sluiten, zou Victor Hugo het onderwijs van den Staat, verpligtend, kosteloos en gedwongen willen maken.

»Zijne jaloerschheid op den geestelijken invloed kan het best vergeleken worden bij die van dien ongeloovige in Amerika, die eene groote soms gelds bij testament vermaakte tot oprigting van een collegie, waaruit elke vorm van Christendom volstrektelijk moest uitgesloten blijven. Doch terwijl de Amerikaan zijne valsche leer slechts op een punt poogde door te zetten, staat de universiteitspartij in Frankrijk naar een uitsluitende beheersching over het gansche opkomend geslacht; zij wil geene mededingers, geen anderen weg dan den haren; en nimmer heeft de Roomsche Kerk zich zoo onverdraagzaam getoond betreffende haar onfeilbaar geloof, noch willekeuriger dan diegenen, welke zich van dezelfde wapenen bedienen tegen haar en tegen de gansche geestelijke partij. Gelukkiglijk zullen die pogingen schipbreuk lijden op den meer verlichten geest van den President en van de Vergadering; doch het is nuttig zich te herinneren dat die pogingen om de ketenen van het land vast te smeden eene nieuwe daad van geweld en despotismus zijn, bedreven door lieden die de republiek *vrijheid* en de revolutie *vooruitgang* noemen.

»Het zou moeijelijk zijn een onderwerp te kiezen waaromtrent de twee partijen het sterker oneens zijn dan in deze kwestie van de nationale opvoeding. Bij ons is eene volstrektvrije opvoeding altoos regel geweest. Tot nog in den jongsten tijd toe heeft het Engelsch gouvernement zich nimmer bemoeid met opvoeding, en nog zelfs nu niet, nu een gedeelte van het geld der openbare schatkist in zijn naam besteed wordt om het onderwijs van het volk te begunstigen. De Kerk en de Dissenters verdragen zeer ongaarne die bemoeijing van den Staat. Men betwist hem zelfs het regt om de voorwaarden te doen vervullen, waarop het geld gegeven wordt. In alle godsdienstige gezindheden heeft men zich gehaast om zelfs de minste poging te versmoren en terug te stooten, welke ten doel had een stelsel van openbare opvoeding te stigten, gegrond op wereldsche beginselen en op de wereldsche magt. Letterlijk gesproken kan het Engelsche volk zich zelfs geen denkbeeld vormen van eene maatschappij waarin de Staat alle scholen, van de Universiteit tot de dorpsscholen, zou besturen; het begrijpt geen stelsel waaruit alle mededingende instellingen verbannen of althans van de akademische eertitels verstoken, en waarvan vooral het geestelijk element verwijderd zou zijn. En evenwel dusdanig is de toestand van het openbaar onderwijs geweest in Frankrijk sedert het Consulaat, en zoodanig is de staat van zaken, dien de demokratische partij allervurigst tracht te handhaven.

»Men zou het despotismus aldus kunnen verklaren: eene onbegrensde jaloerschheid tegen alle onafhankelijk gezag. De Staat, zich niet te vreden houdende met zijne natuurlijke functien te verrigten, poogt alles te overheerschen, alles onder den duim te houden, alles te vernederen. Bezet eene vorstelijke familie den troon en bestuurt zij de openbare zaken krachtens de erfelijke regten, welke de wet erkent? Men werpt haar omver, opdat de regering onmiddellijk en volstrektelijk zal afhangen van de volksstemming. Geniet eene aristokratie onafhankelijke landgoederen en erfelijke regten, die haar verheffen boven de verlokselen van het hof en tevens boven de *ardor civium prava jubentium?* Dan werpt men ook die klasse omver, door haar te vervolgen; men ontneemt haar de bevoegdheid om hare goederen onverdeeld aan hare afstammelingen te vermaken, en ten slotte vernedert men haar, zoo laag als de afgunst van gemeene en verworpen schepsels het maar wenschen kan. Is de Kerk door de liefdadigheid van vroegere geslachten begiftigd geworden, zoodat zij voorziet in de godsdienstige behoeften der bevolkingen en hare eigene waardigheid handhaaft, zonder ten laste der schatkist te komen? O, dan haast men zich om de Kerk te berooven van hare bezittingen, die haar onafhankelijk maakten van het tijdelijk gezag, en men maakt in stede daarvan de geestelijkheid tot een ligchaam van gesalarieerde ambtenaren van den Staat. Zijn universiteiten, collegien, scholen, inrigtingen voor alle kunstmatige beroepen bloeijend geweest in den lande? Straks ontneemt men aan dezelve het regt om zich zelven te besturen, en men kromt ze onder de despotieke roede van een minister van een dag of van een of anderen tak van bestuur. Heeft men aan corporatien, aan gemeenten, aan handelsondernemingen, aan liefdadige instellingen, aan parochien het duurzaam regt gegeven om goederen te beheeren? Straks slaat men een jaloerschen blik op die vermeende voorregten, uit naam der vrijheid eischt men derzelver vernietiging, of inslokking in een monster-

achtig monopolie van den Staat. Die geest van nivelleering wordt zelfs zoo ver gedreven door dat barbaarsch, onverantwoordelijk gezag, dat het volk wil besturen, dat men ten laatste de allernoodzakelijkste vormen van regering wil afweren, dat men den Staat wil herleiden tot de dolle en veranderlijke proportie van een club. De demokratie, zegt Proudhon, is de vernieling van alle geestelijk of tijdelijk gezag.

»Er ligt niets overdrevens in deze voorbeelden, die geput zijn in de geschiedenis van deze dagen en in den tegenwoordigen toestand van Frankrijk. Wanneer men ze wenscht te begrijpen, dan kan men er ook de reden in vinden van de vrijheid, welke het Engelsche volk geniet, terwijl de volken op het Vasteland, verkwijnen in ijdele pogingen om hetzelfde deel van praktische vrijheid te verwerven. 't Is eene zaak van ondergeschikt belang het gezag in handen te zien van een autokraat, of van een dollen volksleider, ondersteund door eene toomelooze meerderheid. De afdwalingen van den laatste zullen zelfs menigvuldiger en doller zijn dan die van den eerste. Maar de ware toetssteen van het gezag, is zijn eerbied voor het regt, en vooral voor die onafhankelijke regten, die zich somtijds verzetten tegen de strevingen van het oppergezag. 't Is alleen door de vrijheid, door de vrijheid der onafhankelijke magten, der onbetwiste regten, dat men in Frankrijk het revolutionnaire despotimus zal kunnen ten onder brengen; en de eerste schrede op dien weg zal misschien zijn dat men de natie bevrijdt van de uitsluitende overheersching eener Gouvernements-Universiteit."

Wij vinden in eene correspondentie uit Parijs de volgende beschouwingen over den toestand van Frankrijk, te belangrijk om ze niet mede te deelen:

»De geruchten van *coups d'etat* verflaauwen, maar zullen morgen op nieuw loopen. Hoe zou het ook anders kunnen zijn? Een ieder ziet en weet dat de instellingen, waaronder wij gebukt gaan, ons noodwendig tot een afgrond voeren. Indien men zich dienaangaande kon misleiden dan zou het bedrog al spoedig vernietigd worden door feiten die dagelijks voor onze oogen ontstaan. Het departement du Gard, dat nog voor eenige maanden eene zeer aanzienlijke meerderheid gaf aan de gematigde partij, heeft thans een socialist gekozen in de plaats van een onlangs gestorven behoudsgezinden vertegenwoordiger. De verkiezingen, die in andere departementen worden voorbereid ter vervanging der vertegenwoordigers, die door de groote assises te Versailles veroordeeld zijn, zullen ongetwijfeld aanleiding geven tot nieuwe overwinningen der socialistische partij. Overal is het socialisme in vooruitgang en binnen twee jaren zullen de socialistische kandidaten, wanneer eene nieuwe Vergadering moet gekozen worden, nagenoeg zeker zijn van met eene verpletterende meerderheid de bovenhand te verkrijgen.

»Moet men dat ontzettend resultaat der algemeene verkiezing afwachten zonder eenige poging te beproeven om het af te wenden? Is de maatschappij dan gedoemd om haar doodvonnis te ontvangen met de gelatenheid van het Turksch fatalisme? Zal zij niets doen om zich te verdedigen en te vrijwaren?

»Die vragen zijn in aller mond. Op straat, in den schouwburg, in de gezelschappen nadert men elkaar met deze woorden: »Zoo kunnen de zaken niet langer blijven gaan; men zal het koste wat het wil de Republiek moeten laten varen om de maatschappij te redden." — Ja, voorzeker men zal de maatschappij moeten redden, maar hoe? Hoe zou men de Republiek kunnen afschaffen, zoo men niet vooraf weet welke regeringsvorm, monarchie of dictatorschap men daarvoor in de plaats moet stellen? — Ondervraag iedereen over deze gloeijende kwestie, en alle antwoorden zullen op een ontmoedigend schouderophalen uitloopen of op eene volkomene bekentenis van magteloosheid.

»Maar indien men zich van alle uitsluitende vooringenomenheid wilde ontdoen, indien men dien ontzettenden toestand, waarin wij ons bevinden, ernstig van voren wilde aanvatten, dan zou men zien dat er slechts één enkel redmiddel is ter toepassing op die maatschappij zoo verdeeld in de hoogere kringen en zoo bedorven en diep geschokt in de lagere standen; dat middel zou de dictatuur zijn, eene dictatuur als die van Sylla, die geen gezag zou uitoefenen uit naam eener partij of van eene dynastie, maar uit naam en ten voordeele der geheele maatschappij.

»Doch waar den dictator te vinden? waar hem te zoeken?

»Indien de generaal Cavaignac, — in plaats van te zijn wat hij is, namelijk een middelmatig krijgsman, de zoon van een koningsmoorder, lid der conventie, de broeder van een uitgediendden zamenzweerder, en gevolgelijk gedwongen om de Republiek ernstig op te nemen en ten dienst te staan, — een edel en groot eerzuchtig man geweest ware, dan zou hij, na de bloedige Junij-dagen, de dictatuur, die hem toevertrouwd was, hebben kunnen behouden; dan had hij de Vergadering kunnen ontbinden, aan de pers het stilzwijgen kunnen gebieden, Parijs in staat van beleg kunnen houden, ja dien staat van beleg des noods tot de provincien kunnen uitstrekken; dan had hij den opstand kunnen verstikken en Frankrijk eindelijk kunnen redden.

»Hij heeft al die groote dingen niet gedaan, en — laat het ons vrij zeggen — hij was niet geboren om ze tot stand te brengen. Zijn oorsprong, zijne opvoeding, zijne bloedverwantschap, zijne betrekkingen met zijne kennissen; alles veroordeelde hem tot de nuttelooze en ondergeschikte rol, die hij gespeeld heeft.

»De heer Lamartine had zich insgelijks een grooten naam en een grooten roem in de geschiedenis kunnen verwerven. Een oogenblik door het volk ten toppunt verheven zijnde, stond het in zijne magt, alles te beproeven, en alles te durven. Maar hij heeft ons getoond dat het aan een dichter kon gegeven worden zijn land in den revolutionairen afgrond te storten, maar niet om het daaruit te trekken en het te redden.

»Bijaldien Louis Napoleon, bij zijne komst aan het bestuur op den 10 December, in zijn hart en geest die vonk had ontwaard, welke de groote mannen vormt en die hun het glansrijk pad wijst, dat zij moeten volgen, dan had hij aan den naam dien hij draagt, een nieuwen luister kunnen toevoegen en eene nieuwe glorie. In plaats van het gezag in handen te nemen met het vaste denkbeeld om er zich van te bedienen, ten einde zijn hoofd ten laatste met het keizerlijk diadeem te sieren, zou hij, van den eersten dag af aan, openlijk hebben kunnen verkondigen, dat hij alle persoonlijke eerzucht afleggde, en dat hij kwam om de maatschappij van haren ondergang te redden, om Frankrijk terug te voeren tot de denkbeelden van orde en tucht, om het land te genezen van zijne schandelijke wonden en om aan hetzelve eene monarchale regering weder te geven overeenkomstig zijne overleveringen, en die zijn verleden waardig zijn zou.

Louis Napoleon zou, zoo doende, alle monarchaal gezinde partijen aan zijn voeten, aan zijn oppergezag en willekeur onderworpen hebben gezien. Allen zouden hem hebben gesmeekt de dictatuur aan te nemen om de revolutionaire partij te verpletteren, en hij zou die dictatuur zonder moeijelijkheid noch beletsel hebben uitgeoefend, onder de eenparige toejuiching van Frankrijk.

»Doch die roem heeft hem niet kunnen behagen.

»Hij heeft liever de komedie der republiek willen spelen en evenwel in het geheim er op bedacht willen zijn de keizerlijke troon ten zijnen voordeele weder op te rigten. Hij heeft zich ingebeeld en stelt het zich nog voor, dat Frankrijk, ten einde aan de anarchie te ontsnappen die hetzelve dreigt te verslinden, er in zou toestemmen zich met een koningschap bij toeval op te schikken, het koningschap van een *parvenu* van lage afkomst, dien Europa minachten en met zijn afkeer overladen zou. Deze noodlottige dwaling stelt hem buiten staat om al het goede te doen, dat hij zou kunnen tot stand brengen, en zal er hem vroeg of laat toe brengen eene dwaze poging te beproeven, even als die van Bologne of Straatsburg, en die voor hem en voor ons heillooze gevolgen zal hebben.

»Gij ziet het, mijnheer, het eenige redmiddel, dat mij dienstig toeschijnt in den toestand waarin wij ons bevinden, ontbreekt ons. Wij zien ons dus gedoemd om het pad door de republikeinsche constitutie afgebakend, te volgen, hetwelk ons onvermijdelijk naar een afgrond voert. Misschien dat God, op het oogenblik dat het gevaar zijn hoogste toppunt heeft bereikt, een man zal opwekken, of gebeurtenissen zal doen ontstaan, die ons zullen redden. Men moet deze laatste hoop wel behouden, want zonder deze, zou men deze verwenschte aarde moeten ontvlugten, die door de besluiten der Voorzienigheid bestemd schijnt om de prooi te worden van barbaren, die haar op dit oogenblik van alle zijden bestormen.

»Ik ontmoette gisteren een mijner oude collegie vrienden, die ten gevolge van den Februarij-opstand een der door Ledru-Rollin in de departementen afgezonden commissarissen is geworden, en wien het is gelukt eene plaats in de Vergadering te bemagtigen, alwaar hij thans zitting heeft onder de Montagnards. Hij was treurig en keek stil voor zich heen. Ik ondervroeg hem over de oorzaak zijner treurigheid, waarop hij mij zeide: »Ik heb een weg ingeslagen die mij doet sidderen, maar ik ben gedoemd om dien ten einde toe af te leggen, omdat ik te ver gegaan ben om terug te kunnen keeren. Ik zie met angst den voortgang aan, die onze in het geheele land verspreide geheime genootschappen maken; onze triumf schijnt mij zeker toe, en zij zal ontzettend zijn. Gij kent de vreesselijke hartstogten niet, die zich achter ons verbergen; gij beschuldigt ons van doldristig te zijn, en wij zijn het inderdaad, om niet van gematigdheid aangeklaagd te kunnen worden. Maar wanneer het tegenwoordig bestuur omvergeworpen zal wezen — en dat zal het onvermijdelijk — dan zullen wij even als gij opgeofferd worden, want wij zullen nooit op de hoogte zijn der enveldaden, die men droomt en die men ons voorbereidt."

Ziedaar dan het vooruitzigt dat de toekomst ons voorbehoudt. De Montagnards zelven zijn er bang voor en zien zich genoodzaakt, om zelven hun toekomstige zegepraal te verwenschen.

Men leest in het Fransche dagblad *la Commune d'Avignon* het volgende:

»De katholijke universiteit, gedecreteerd door het provinciaal concilie van Avignon, wacht tot hare daarstelling slechts op eene breve van den H. Vader. Dit is eene onvermijdelijke formaliteit, doch waarop het hof van Rome ongetwijfeld niet zal laten wachten. Reeds is eene dergelijke breve verleend aan de kerkelijke provincie Mechelen (Belgie) en zulks in de vleijendste bewoordingen. De provincie Avignon heeft daarop niet minder aanspraak, en bij gebreke van die, welke zij zoo gemakkelijk in haar verleden zou kunnen wedervinden, zou zij genoegzame aanspraken kunnen doen gelden in den ijver harer geestelijkheid, in de kennis harer leeraars en in de godsvrucht harer geloovigen. Het octrooi dezer breve zal het stelsel der katholijke studien voltooijen, waarmede onze bevolking eindelijk schijnt begiftigd te zullen worden. Zoo zal het kind achtervolgens van het lager onderwijs, door de Broeders gegeven, tot het middelbaar onderwijs kunnen overgaan, hetwelk onze Opperherder onder zijne bescherming heeft genomen; en de jongeling zal eindelijk kunnen overgaan tot de theologische studien, zonder een oogenblik op te houden van zich onder de beschuttende vleugelen der Kerk te bevinden, die alleen hem kan beveiligen voor de talooze struikelblokken, die op zijn weg verspreid liggen, en over welke zoo veel zielen, die ander onderwijs genoten hebben, zoo jammerlijk gevallen zijn."

Men schrijft uit Brussel:

»Wij hebben gemeld, dat de Wel-Eerw. Zeergel. heer Dr. Feije geroepen is om den door net overlijden van den Wel-Eerw. Hooggeleerden heer M. Verhoeven vakant geworden leerstoel van het kanoniek regt aan de Universiteit te Leuven te vervullen. Zijne Exc. Mgr. de Belgrado, apostolisch internuntius te 's Hage en Vice-superior der Hollandsche zending, heeft ter vervanging van Dr. Feije aan het Seminarie te Warmond benoemd den Eerw. Heer van der Burgt, voormalig kweekeling te Leuven, en Baccalaureus in de theologie. De keus door Mgr. de Belgrado gedaan verzekert een uitmuntend professor aan het Seminarie van Warmond, en is tevens eene eervolle hulde voor de Universiteit te Leuven."

In der tijd werd door den heer C. D. Vaillant, gepensioneerd majoor der genie, een plan ontworpen van waterleiding uit de duinen boven Haarlem naar Amsterdam, volgens hetwelk het water der duinen in de omstreken van Overveen, door middel van stoomkracht, door ijzeren buizen langs den Haarlemmerweg, in een vergaderbak bij Amsterdam zou worden gevoerd, en van daar verder, door stoomkracht, in buizen door Amsterdam zou worden geleid. Z. M. Koning Willem II had aan den heer Vaillant voorloopige concessie verleend, om de bovenvermelde waterleiding tot stand te brengen, nadat dit ontwerp door daartoe benoemde ingenieurs van den waterstaat, met de meeste naauwkeurigheid was onderzocht, het stedelijk bestuur van Amsterdam daarover was gehoord, en van alle zijden de meest voldoende rapporten waren ingekomen. Door het stedelijk bestuur van Amsterdam is aan den genoemden ontwerper concessie verleend voor de daartoe noodige werken en het leggen der buizen binnen Amsterdam en deszelfs grondgebied. Door een ingezeten der stad zijn de noodige gronden in de duinen beschikbaar gesteld. Voorts hebben de daartoe geregtigde gemeenten- of andere besturen vergunning verleend of toegezegd tot gebruik der gronden, door of langs welke de aanvoer van het water geschieden zal.

De heeren J. van Lennep, J. S. Kleinpenning, H. C. Cruys, W. van der Vliet, K. Koopmans, J. Eduard Stumpff en H. M. G. van Rossum hebben zich vereenigd, om het bedoelde plan te bevorderen en zoo mogelijk tot stand te helpen brengen. Daartoe hebben zij ontworpen en bij circulaire, met uitnoodiging tot deelneming rondgezonden, de conceptstatuten eener naamlooze maatschappij, voor welke gevorderd wordt een kapitaal van ƒ2,200,000, verdeeld in aandeelen van ƒ250 ieder; het kapitaal zal echter des noods tot 4 millioen kunnen worden opgevoerd. De maatschappij zal onder het bestuur staan van hoogstens zeven directeuren, ieder een tractement genietende van hoogstens ƒ1200, en van eenen ingenieur, alle onder toezigt van minstens negen commissarissen.

De vraag was of de duinen genoegzame hoeveelheid water kunnen opleveren, om in eenen geregelden aanvoer en in alle behoeften duurzaam te voorzien; daarmede stond of viel het geheele ontwerp van den heer Vaillant. Deze vraag nu is door den hoogleeraar J. G. S. van Breda allervoldoende beantwoord, door de verklaring dat het beschikbaar watervlak zoo uitgebreid is, dat in hetzelve eene oneindig grootere hoeveelheid water, dan de tot het oogmerk toereikende, aanwezig is, en dat het hieruit overvloediglijk opgebragt kan worden, wanneer de hiertoe benoodigde gelden niet ontbreken.

Het *Genootschap van Barmhartigheid ter begraving van lijken van behoeftige R. C.* mogt dezer dagen het genoegen smaken zich over een 25jarig bestaan te ver-

heugen. — Groot is het getal van behoeftige overledenen, aan wier lijken nu, sedert het vierde eener eeuw, het liefdewerk van eene behoorlijke en kostelooze begrafenis hier ter stede ten deel viel, — op wier namen genoemd genootschap, ten blijke van deszelfs nut en wel dadigheid, in zijne registers kan wijzen. — Dankbaar aan God, door wiens goedheid deze inrigting ontstond en voortduurde, overtuigd van de belangstelling der Katholijken, wier milddadige deelneming bestendig bleek en nog steeds eerbiedig wordt ingeroepen, achten Heeren Bestuurders niets zoo wenschelijk als de herinnering aan eenen nu reeds volbragten vijf en twintig-jarigen liefdearbeid door eene gepaste godsdienst-oefening kerkelijk te vieren. Reeds is hun hiertoe zeer bereidvaardig en minzaam de gelegenheid aangeboden. Na rijp overleg zijn zij intusschen van oordeel geworden het volvoeren van dezen hunnen wensch tot beter saisoen, hetzij dan voorjaar of zomer, uit te stellen; — hetgeen zij dan ook begrepen langs dezen weg te moeten bekend maken.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 27 Jan. Uithoofde van den Zondag hield de Wetgevende Vergadering heden geene zitting.

— Het vierde nummer van het dagblad *Napoleon* is verschenen. Het is minder aanvallend, minder keizersgezind, maar even onhandig als vroeger. Het valt namelijk tegen de legitimisten uit, het toont zich onbillijk en vijandig tegen Guizot, en laakt op eene wijze die wraakzucht aanduidt, den gen. Lamoricière, wegens zijn amendement op de transportatie-wet. Zooveel is zeker dat de *Napoleon* door al wat fatsoenlijk is en edel denkt wordt gedesavoueerd.

— De *Napoleon* spreekt ook van een op te rigten dagblad, waarvan het plan door Ledru Rollin te Londen is ontworpen, en waarvan benevens hem, Mazzini en Kossuth, die thans in Turkije is, de hoofdleiders zullen wezen. Mazzini zou daartoe zijn verblijf te Londen vestigen. Het blad zou op eene groote schaal ondernomen en in massa in Frankrijk aan de Rijnoevers en voorts in Duitschland en Italie verspreid worden. Aan Ribeyrolles zou de redactie worden toevertrouwd, en in Februarij, vóór de verkiezingen, moest het eerste nummer verschijnen.

— Berigten uit Londen, Zwitserland en Duitschland bewijzen dat de clubs der daar wonende vlugtelingen en hunne betrekkingen met hunne agenten in Frankrijk in volle bedrijvigheid zijn. Ook uit de departementen verneemt men berigten van den voortgang der socialistische propaganda. De *Napoleon* ontkent dit wel is waar, doch zijn optimisme is zeer verdacht.

— Te Arras heeft eene levendige opschudding plaats gehad. In de fabriekstad Elbeuf zijn oproerige kreten aangeheven en billetten aangeplakt met het doel om het volk op te ruijen. Te Maçon is een man gearresteerd die: *De dood aan de rijken! Leve de guillotine!* riep. Te Cysoing (Nord) heeft men de kreten: *Leve Barbès! Leve 93! Leve de rooden! weg met de witten!* gehoord

— Michel Chevalier liet zich ll. Woensdag in het *Collège de France* de woorden ontvallen: *de ramp van Februarij*, waarmede hij den jongsten opstand in 1848 wilde aanduiden. Dit gezegde werd met een hevig gefluit en andere teekenen van luide afkeuring beantwoord.

— Dr. Achili is volgens de *Napoleon*, uit de gevangenis te Rome ontsnapt, en te Parijs aangekomen.

— In de *Courrier de la Somme* leest men: »Men heeft ons eens onbeschaamd genoeg gezegd: De *republiek* is het *middel*, en het *socialisme* het *doel*. Maar wij zeggen: De *republiek* is eene wettige, maar *tijdelijke noodzakelijkheid*, en de *monarchie* is het *doel*.

— Laroche jaquelein is sinds eene maand ongesteld. De Falloux schijnt te Nice in beterschap toe te nemen.

— Men verzekert, dat eerlang drie nieuwe parochien te Parijs zullen opgerigt worden, welke later nog met 5 zullen worden vermeerderd.

— Het dagblad *Napoleon* spreekt stellig tegen, dat de regering voornemens zoude zijn eene leening te sluiten.

MADRID, 21 Jan. Heden is in de kamer van afgevaardigden door den Israeliet Pereira een voorstel gedaan, om mededeeling van regeringswege van al het aan de geestelijkheid verschuldigde. De minister beloofde die opgave binnen zeer korten tijd. Bermudez de Castro vervolgde zijne rede ter beantwoording van Mon. Heden zal waarschijnlijk over de magtigings-kwestie niet beraadslaagd worden.

In den senaat wordt gediscussieerd over het wets-ontwerp op de militaire remplacering

— Salvador Bermudez de Castro heeft zijn ontslag als afgevaardigde bij de Cortes ingediend.

ENGELAND.

LONDEN, 26 Januarij. Gisteren is te Hertford eene protectionistische vergadering gehouden, waaraan 2000 of 3000 personen deel namen onder het voorzitterschap van den markies van Salisbury. Onderscheidene besluiten, alle in den geest der *meeting*, werden aangenomen.

— Als een voorbeeld van buitengewone snelheid op een spoorweg, diene het volgende: Een spoortrein van New-York, in den avond ten 10 ure vertrokken, kwam in den vroegen morgen ten 3 ure te Albany aan, hebbende dus in 5 uren een afstand van 192½ (circa 56 uur) mijlen afgelegd, ofschoon de trein door de groote hoeveelheid sneeuw nog eenige vertraging had ondergaan.

— De kwestie der Europesche interventie in de Plata-aangelegenheden, zal eerlang, voor zoo veel Engeland betreft, definitief geregeld worden door eene schikking tusschen dat land en de Argentijnsche republiek. Door omstandigheden is het Fransche kabinet verhinderd, om thans, gelijk bij vroegere gelegenheden, in gemeenschap te handelen, ofschoon het Engelsche gouvernement met de meeste kieschheid is te werk gegaan, zoodat de Fransche eigenliefde zich niet kan beklagen van te zijn voorbijgegaan. Na de beslissende stappen die door Engeland gedaan zijn, behoort Frankrijk de eindregeling der kwestie ook niet langer te vertragen."

— Volgens berigten van de Kaap de Goede Hoop van 8 December lag de *Neptune*, met de veroordeelden aan boord daar nog steeds voor anker, instructiën uit Engeland wachtende. In de kolonie heerschte nog groote spanning.

— In Engeland is een brief van Kossuth ontvangen dd. 17 December. Hij zegt dat eene zamenzwering gesmeed is tegen zijn leven en dat de Turksche autoriteiten niet hebben durven besluiten de *bravi* uit het land te jagen, ofschoon zij hen kenden, want zij zelven hadden Kossuth en de zijnen gewaarschuwd. Het Engelsche dagblad, waaruit dit berigt is ontleend, waagt het te zeggen dat Oostenrijk de aanlegger van dezen aanslag is geweest.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 28 Jan. Men meldt uit Weenen, dat het Oostenrijksche kabinet voornemens is, het ontwerp eener tol- en handelsverbindtenis met Duitschland officieel aan de bondscommissie in Frankfort voor te leggen. Ook aan het Pruissische kabinet zal het ontwerp tot die vereeniging ten onderzoek worden aangeboden.

— Men wil, dat Oostenrijk rondom onze stad een korps troepen wil bijeentrekken, even sterk als het Pruissische legerkorps.

— Uit geheel Zuid-Duitschland verneemt men tegenwoordig van buitengewoon strenge koude.

— De gemalin van den Russischen grootvorst troonopvolger, geboren Prinses van Hessen-Darmstadt, is op 14 Jan. voorspoedig van een zoon bevallen.

— De Deensche regering heeft, ten einde in de buitengewone uitgaven te voorzien, welke de laatste oorlog onvermijdelijk heeft gemaakt, zich verpligt gevonden eenige inkomende regten te verhoogen, namelijk op de koffij 33⅓ pCt., steenkolen 50 pCt., suiker, ruwe en geraffineerd, melassen en siroop 25 pCt., thee 20 pCt., tabak, gefabriceerde en ongefabriceerde alsmede sigaren, 20 pCt., planken en hout van allerlei aard, het Finlandsche niet uitgezonderd, 25 pCt., wijn 10 pCt. Deze verandering van het tarief moet met 1 Jan. in werking zijn gekomen en tot 31 Dec. 1850 voortduren.

De Deensche dagbladen maken echter nog geen gewag van deze wijziging van het tarief, welke door het *Handelsblad* van St. Petersburg is medegedeeld.

BERLIJN, 26 Januarij. Het lot der koninklijke voorstellen in de Tweede Kamer is geweest als volgt:

Art. 1 (Drukpers) aangenomen met 226 tegen 100 stemmen.
Art. 2 (Landstorm) aangenomen.
Art. 3 (Burgerweer) aangenomen.
Art. 4 (Fideicommissen) verworpen met 169 tegen 146 stemmen.
Art. 5 (Ministeriëele verantwoordelijkheid) verworpen.
Art. 6 (Ontbinding der kamer) aangenomen.
Art. 7 (Budgetten moeten eerst aan de Tweede Kamer voorgesteld, en door de Eerste Kamer in hun geheel aangenomen of verworpen worden) aangenomen.
Art. 8 (Zamenstelling der Eerste Kamer) verworpen met 216 tegen 96 stemmen; doch het amendement van von Arnim aangenomen met eene meerderheid van 12 stemmen.
Art. 9 (Kiesdistricten voor de Tweede Kamer) gewijzigd aangenomen.
Art. 10 (Oprigting van een Jurij van hoog verraad) aangenomen met 224 tegen 100 stemmen.
Art. 11 (Ambtenaren) aangenomen.
Art. 12 (Gemeenten) aangenomen.
Art. 13 (Kracht der koninklijke besluiten ter beslissing der kamers) aangenomen met 171 tegen 157 stemmen.
Art. 14 (Beëdiging der constitutie door de Afgevaardigden en de Ambtenaren) aangenomen met 245 tegen 66 stemmen.
Art. 15 (Voortduur der voorloopige kieswet voor de Tweede Kamer) aangenomen.

Er blijft alzoo nog één punt, waaromtrent de Kamer en de Regering zich zullen trachten te verstaan, de vraag in hoever de Regering zonder toestemming der Kamers, belastingen mag heffen.

ITALIE.

Men schrijft uit Rome 20 Januarij dat de kardinaal Ferretti, de neef van Z. H., den vorigen dag aldaar is aangekomen en de poort St. Jan van Latranen binnen rijdende tot de soldaten van de wacht zou hebben gezegd: Eene goede tijding, mijne kinderen! de Paus zal mij binnen eenige dagen volgen! Men is echter geneigd te gelooven dat deze woorden, zoo ze werkelijk gebezigd zijn, eerder den wensch van den kardinaal dan eene stellige belofte hebben uitgedrukt.

De postkoets van Napels naar Rome is tusschen de Pontijnsche moerassen en Velletri aangevallen door zeven gewapende roovers, die na alles doorzocht te hebben, alle brieven aan de commissie van kardinalen en aan de verschillende ambassades gerigt, hebben medegenomen. De reizigers en hunne goederen zijn gespaard gebleven.

Een brief van Rome aan de *Moniteur Catholique* geeft te verstaan dat de hooge politie zelve aan dit feit schuldig kon zijn. Ook graaf Luigi Ferretti wantrouwt de politiebeambten en zou van hen hebben gezegd: dat zij al het geld, dat zij tot hunne beschikking hebben tot uitoefening hunner betrekking in hun zak steken.

Den 13 Jan. werd de verjaardag des konings van Napels in de hoofdstad met veel luister en geestdrift gevierd. Daags te voren is de H. Vader met alle Kardinalen van Portici naar Napels gekomen om den vorst geluk te wenschen. De H. Vader woonde het koninklijk familiefeest bij, en zegende den maaltijd en de gasten

---

Gioberti (die zich thans te Parijs bevindt) schreef voor eenige dagen dat Oostenrijk het plan had om Lombardije tot aan de Mincio aan Piemont te verkoopen voor 400 millioen francs, en met Piemont een offensief en defensief tractaat te sluiten. Het ministerie van Sardinie heeft dit berigt openlijk gelogenstraft.

De Sardinische Kamer van Afgevaardigden heeft een wets ontwerp aangenomen, waarbij art. 28 van het B. W. wordt afgeschaft, en aan vreemdelingen de vergunning verleend wordt om in Sardinie vaste goederen te koopen.

Te Turijn spreekt men in weerwil van de 183 millioen francs deficit over 1848/49 en 50, van het aanleggen van den spoorweg die de golf van Genua met Italiaansch Zwitserland, en dit laatste over of door den Lukmanier (bergengte in het kanton Graauw-Bunderland met de Bodensee moet verbinden. Op het papier is deze spoorweg reeds lang gereed; daarentegen zijn de 76 millioen fr., welke deszelfs aanleg vereischt, nog zoo gemakkelijk niet bijeen gebragt. Eene overeenkomst van 16 Jan. 1847 tusschen Sardinië en de drie cantons Tessin, Graauw-Bunderland en St. Gallen, den 30 April 1847 door Karel-Albert geratificeerd, regelt de bepalingen wegens de uitvoering.

BELGIE.

BRUSSEL, 28 Jan. De stad Charleroi is Zondag namiddag gedeeltelijk onder water gezet ten gevolge van eene overstrooming van de Sambre. De bewoners van dat gedeelte der stad moesten alleen naar de eerste verdieping de vlugt nemen.

— De scheepvaart is gisteren te Antwerpen hervat. In den morgen kwam de Hulschen stoomboot voor de stad aan,

STADSNIEUWS.

De wed. van der Heijde, geb. Gerwijn, en de wed. van F. H. Uhte, worden in haar belang uitgenoodigd, zich ten spoedigste aan de Directie van Policie, in de Spinhuissteeg alhier, te vervoegen.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 29 Januarij.

ONDERTROUWD (24 Jan.): F. J. Feijen, wed. en A. B. Hanraads.

BEVALLEN (26 Jan.): C. A. F. van Wijk, geb. van Wijk, D. — A. G. van der Star, geb. Freund, D. — (28 Jan.): C. W. Wouters, geb. Groebe, Z.

OVERLEDEN (23 Jan.): H. van Blijenburgh, geb. Groenevelt, 40 j. — (24 Jan.): G. D. Bretmuller, 70 j. — (25 Jan.) R. W. Stuurwald, wed. M. Olffen, 77 j. - Mej. J. C. Chaton.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek . . .	f 26,87½	a —	Pruissische . .	f 34½	a —
Napelsche	- 25,—	,, —	Spaansche	- 2,48	,, —
Div. in £St. . . .	- 11,95	,, —	Hamb. Russ. . .	- 36⅝	,, —
Eng. Russen . . .	- 11,95	,, —	Russ. in Z. R.	- 37⅜	,, —
Fransche	- 56⅝	,, —	,, Pap. ,,	- 10⅜	,, —
Belgische	- 55⅝	,, —	Pools. in Fl.	- 27⅞	,, —

Coup. Portugal d°. 1 Julij 1848, f 19,85 per £ 2.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 28 Jan. Belg. [illegible] 2½ pc. 51, 5 pc. 98⅝ 4½ pc. 90½; Spanje Ard. 5 pc. 12½; [illegible] pons —; Rom. Leening 80½.

MADRID, 21 Jan. [illegible]

FRANKFORT, 25 Jan. Met. 5 pc. $84\frac{3}{4}$; 4 pc. $66\frac{3}{4}$, $2\frac{1}{2}$ pc. $44\frac{3}{8}$; Bank-Actien 1253; Darmst. Lot. fl. 50, 73; id. fl. 25, $28\frac{1}{4}$; Badensche Lot. fl. 50, $54\frac{1}{4}$; id. fl. 35, $32\frac{1}{2}$; Nassaus. $24\frac{3}{4}$; Holl. $2\frac{1}{2}$ pc. $55\frac{1}{4}$; W. S. 4 pc. $85\frac{3}{4}$; Sijndic. $3\frac{1}{2}$ pc. $83\frac{1}{4}$.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	Rente		28 JAN. $4\frac{1}{4}$ u. gebl.	29 JAN.		4 u.	gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à $2\frac{1}{2}$ pCt.			$55\frac{7}{16}$	$55\frac{1}{2}$	a	$55\frac{9}{16}$	$55\frac{9}{16}$
Dito Dito	3	»	$64\frac{15}{16}$	65			
Dito Dito	4	»	$85\frac{9}{16}$	$85\frac{9}{16}$		$85\frac{5}{8}$	$85\frac{9}{16}$
Dito Obligatien O I.	4	»	$84\frac{1}{4}$	$84\frac{3}{8}$			
Amortis. Syndic.	$3\frac{1}{2}$	»		$87\frac{1}{2}$			
Handel-Maatschappij	$4\frac{1}{2}$	»	$101\frac{1}{4}$				
Aand. Rijn-Spoorweg	»	»	91	91			
Aand. Holl. S. M.		»					
Obligatien	»	»					
BELGIË, Obligatien 1844	»	»					
Cert. bij de Belg. Bank	$2\frac{1}{2}$	»					
Dito bij Rotsch. en Volksv.	»	»	$48\frac{1}{16}$	$48\frac{1}{8}$			
SPANJE, bij *Ardoin* £ 85	5	»	13	$12\frac{7}{8}$		$12\frac{15}{16}$	
Dito Dito » 510	»	»	$13\frac{1}{8}$	$13\frac{1}{16}$		$13\frac{1}{8}$	$13\frac{1}{16}$
Dito Onbep. Stukken	»	»					
Dito	3	»	$37\frac{3}{4}$	$37\frac{1}{2}$			
Dito Binnenl. 2400 P.	»	»	$29\frac{11}{16}$	$29\frac{11}{16}$		$29\frac{3}{4}$	$29\frac{11}{16}$
[illegible]			$9\frac{1}{8}$	$8\frac{1}{2}$		$9\frac{1}{8}$	
Passive		»					
Fransche Uitgest.		»					
PORTUGAL te Londen 5 pCt. nu 4		»	$36\frac{1}{16}$				
Dito Dito	»	»	$37\frac{3}{8}$	$37\frac{5}{16}$		$37\frac{3}{8}$	$37\frac{1}{4}$
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	»	$105\frac{1}{8}$	$105\frac{1}{4}$			
Dito Dito 1828 en 1829	»	»		105			
Cert. bij d°. 1831 en 1833	»	»	$94\frac{5}{8}$	$94\frac{3}{4}$			
Dito bij *Hope*	4	»	86				
Dito bij *Stieglitz en C°.*	»	»	85				
Cert. te Hamburg	5	»					
Inschrijving in Assignat.	6	»					
Cert. van dito	»	»	$66\frac{1}{2}$				
POLEN, Aand. à fl. 500	4	»		$141\frac{5}{8}$		$141\frac{3}{4}$	
Dito met Lot. » 300		»					
AMERIKA, Bank-Actiën		»	$3\frac{3}{4}$	$3\frac{15}{16}$		$4\frac{1}{16}$	
FRANKRIJK, Obligatien	3	»	$54\frac{1}{2}$	$54\frac{5}{8}$		$54\frac{3}{4}$	$54\frac{11}{16}$
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50	f						
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.		82	$82\frac{5}{8}$		$82\frac{3}{4}$	$82\frac{5}{8}$
Dito	$2\frac{1}{2}$	»		$43\frac{1}{4}$		$43\frac{5}{16}$	
Dito Nieuwe	5	»	87				
Ween. Bank bij *Goll en C.*	»	»					
Dito	4	»		$71\frac{3}{4}$			
Aand. met Loting fl. 500	f						
Nieuwe dito » 250		»					
NAPELS, Cert. *Lam. en Bouwer* 5 pCt.							
BRAZILIE te Londen 1824	5	»	90	90			
Dito Leening 1843	5	»					
PERU	4	»	$69\frac{1}{4}$	$69\frac{1}{4}$		$69\frac{1}{2}$	
MEXICO	5	»	$29\frac{1}{4}$	$29\frac{1}{4}$		$29\frac{3}{8}$	$29\frac{5}{16}$
GRIEKENLAND	5	»	$5\frac{1}{16}$	$5\frac{1}{16}$			
VENEZUELA 6 pCt. nu	$2\frac{3}{4}$	»	$33\frac{3}{8}$	$33\frac{1}{4}$			
NEW GRENADA 6 pCt nu	$4\frac{1}{2}$	»	$19\frac{3}{4}$	$19\frac{1}{2}$		$19\frac{5}{8}$	
[illegible]			[illegible]	[illegible]		[illegible]	
Coupt. Ecuador	f						
» Grieken	»						

De stemming in Binnenlandsche fondsen was over het algemeen williger bij tamelijk veel affaire. Van vreemde fondsen waren Fransche 3 pCt. meer gevraagd. Metalieke en Russen daarentegen bij trage handel iets meer aangeboden. Spaansche [illegible] onveranderd. Portugesche iets flaauwer met eenige verkoopers. Van Zuid Amerikaansche waren Bank-actien ruim ¼ hooger met veel koopers; de overige onveranderd bij tamelijk veel affaire.

Koers van het Geld: Beleening $2\frac{1}{2}$ pc., Prolongatie $2\frac{1}{2}$ pc., Disconto $2\frac{1}{2}$ pCt.

Wisselkoers.

2/m. Parijs $56\frac{5}{8}$; Zigt Parijs $56\frac{5}{8}$; 2/m. Londen 12,—, Zigt Londen 12,05; 2/m. Hamburg $34\frac{15}{16}$; Zigt Hamburg 35; 2/m. Lissabon 42; 3/m. Porto 42; 2/m. Petersburg $1,87\frac{1}{2}$.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 29 Januarij.

Zoo men verneemt zal morgen de aanslag der gewone voorjaars-veilingen van Koffij en Suiker bij de N. H. M. plaats vinden.

ROTTERDAM, 28 Jan. De stilte in den handel in Granen duurt voort, alleen kleinigheden zijn gedaan, als: van Tarwe 157/2 ℔ n. Neder-Rijn ƒ 228, 230; 160/2 ℔ Hoogl. Kleefs. ƒ 240, 243; 162/2 ℔ j. dito ƒ 265. — Rogge: 150/2 ℔ j. Rijn ƒ 140; 151/2 ℔ n Bovenl. ƒ 140. — Rozend. Boekweit a ƒ 146. — Puik Koolzaad a 72 ℔vl.

De handel in Vlas was in de vorige week zeer belangrijk tot goed gesoutineerde prijzen. De kleine aanvoer van heden ter markt vond grootendeels koopers.

Heden werden verkocht 49 v. Maryl. Tabak, ex-lading Gen. Washington.

Heden zijn 900 blokken Banca Tin a ƒ $49\frac{1}{2}$ verkocht.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 28 Jan. D. C. Claus, Johanna Catharina, Batavia. - J. van Duin, Amstel, id. - C. Ruiten, Anijé, Fernambuck. — Gisteren nog: H. Kleve, Willem, Livorno. - T. R. Johansen, Wenners Minde, Londen, n. Christiansand, als bijlegger, met verlies der groote mast. - G. A. Valk, Albertina Gesina, Grangem. - J. T. van der Veer, Zeldenrust, Newcastle. - D. Ebeling, Gesina, Sunderland.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

BATAVIA, Claus, Johanna Catharina: 1,500 b. Koffij, 1,091 kann. Suiker, 295 sch. Tin, 570 boss. Bindrottingen, N. H. M.

CHARLESTON, Zeeman, Constantia: 678/1, 542 tiersj. Rijst, 419 b. Katoen, Bunge & Comp.

NEW-YORK. Smit, Pieter Florisz. 276 bl.. 152 st. Mahonijhoud, 1,513 matj Cassia, Gebhard en Comp.; 114 vjs. Rijst, 375 v. Spek, 160 v. Terpentijn, 45 v. Traan, 30 v. Potasch, Lefort en Vercken; 100 bl. Cederhoud, 200 v. Terpentijn, 3 p. Koopmanschappen, Ubel en Silm; 30 vtj. Rijst, 28 v. Traan, 50 b. Katoen, van Lennep, Coster en Comp.; 5 k. 1 vaj. Koopmanschappen, van Voorst en Andriessen; 50 vtjs. Rijst, van Beek en Jurjans; 100 b. Katoen. 7 v. Tabak, B. H. Schroker en Comp.; 2 b. Koopmanschappen; van Enst v. Dijk; 74 v. Traan, E. Werleman; 100 vtjs. Meel, West-Indische Maatschappij; 15 v. Koopmanschappen, J. C Wurfbain; 1,815 st. Verfhout, F. C. Quien; 2,000 m. Cassia, Kaupé en Wilde; 56 v. Terpentijn, L. Maijer en Comp.; 3,600 st. Duipen, M. J. Muller; 1,000 Riemen: W. P. Pook van Baggen; 3,604 st. Duigen, Wijnands Pennes, te Delft.

ROTTERDAM.

BATAVIA, Bergman, Princes Marianne: 4200 b. Koffij, 2137 kranj. Suiker, 899 sch. Tin, 3792 bos. Bindrottingen, N. H. M.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 28 Januarij, in het O. Z. Heeren Logement.

No. 1. Een Huis, Pakhuis, Achterhuis en Erve (*Stoom-Balein-Fabriek*), met Stoomketel, Retorten, ijzeren Pers, Perspompen, enz, Elandsgracht, No. 804; ƒ 7500, ƒ 1400, H. Donniphhoff.

4. Een Huis en Erve, Korte Dijkstraat, No. 3152; ƒ 1500, H. F. Brugman.

5. Een dito, Heintjehoeksteeg, No. 518 en 821; ƒ 925, P. Subiese.

6. Een Huis, Achterhuis en Erve, Brouwersgracht, No. 1634; ƒ 6000, ƒ 1200, P. Palmboom.

7. Een Huis, Tuin en Erve, Prinsengracht, No. 3424; ƒ 6050, ƒ 450, J. F. Schutte.

8. Een Huis en Erf, Heerengracht, No. 5049; ƒ 4000, ƒ 500, J. Mouthaan.

9. Een dito, Singel, No. 5148; ƒ 6550, ƒ 200, J. Went, Jr.

10. Twee Huizen en Erf, Singel, in de Schildersteeg, achter Perceel No. 9, No. 5147 en 5148; ƒ 1225, ƒ 50, Denzelfden.

11. Een Huis en Erf, Heerengracht, No. 5553; ƒ 4850, ƒ 50.

12. Een dito, Langestraat, achter Perc. No. 11, No. 5486; ƒ 1600. } ƒ 6300, ƒ 10, Opgehouden.

13. Een dito, als voren, No. 5485; ƒ 1400, G. van Heerde.

14. Een Huis, Tuin, Loods en Erve, Oostenburgergracht, No. 1136; ƒ 3975, ƒ 25, Opgehouden.

15. Twee Huizen en Erven, Oostenburger Achterstraat, No. 1156; ƒ 1075, ƒ 25, Opgehouden.

16. Een Huis en Erve, Rozenstraat, No. 2187; ƒ 1075, ƒ 25, Opgehouden.

18. Een dito, eerste Weteringdwarsstraat, No. 4355; ƒ 1075, ƒ 100, B. H. Evers.

19. Het Buitenverblijf *de Nieuwsgierigheid*, Schapenburgerpad, buiten de Leidsche Poort, No. 110 en 111, waarop is [illegible] Antwerpen en Amsterdam; ƒ 4000; ƒ 100, Opgehouden.

20. Een Huis en Erve, Singel, No. 5137; ƒ 9000, ƒ 50, Opgehouden.

21. Een dito, Geldersche Kade, No. 471; ƒ 5450, ƒ 50, Opgehouden.

22. Een dito, Lauriergracht, No. 1425; ƒ 2375, ƒ 25, Opgehouden.

No. 2, 3 en 17 zijn niet geveild.

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.